

((UM))

vnímání

NOS
KAPLADATELSTVÍ

Jiří Krutina

Um vnímání

Autor: Ing. Jiří Krutina

Edice: Um vědomí

Nakladatelství NOOS, s.r.o.

Hábova 16, 155 00 Praha 5, www.noos.cz, objednavky@noos.cz, tel. +420 777 788 079.

ISBN 978-80-88117-17-9

© 2018. Opisování a jakékoliv rozmnožování bez svolení autora není dovoleno a bude považováno za porušení autorských práv.

Fotografie na obálce: René Hrala - Stopa.

NAKLADATELSTVÍ

Úvodní sou-znění

"Je obtížné naučit se vnímat celým svým tělem a nikoliv pouze očima a rozumem. Tělo je vědomí."

Carlos Castaneda

"Lidské tělo je na rozdíl od těl věcí a "těla masa a krve" živých bytostí (viděných z vnějšku), ztělesněním veškerých funkcí činné svébytnosti. Člověk jako osobní tělo je ale tělem, které nese samostatného ducha a tvoří s ním nerozdělitelnou jednotu. Osobní tělo je tedy nádobou cesty a cesta nauky o osobním těle je naukou o cestě uskutečnitelné vždy jen celým tělem."

"Je osudovou slabostí západní filosofie, že se nedokázala zcela oprostít od rozjímavého intelektualismu, takže tělo, o kterém mluví, není charakterovou podobou činné svébytnosti, ale vždy je nazíráno jako "objektivně dané".

Sató Cúdži, Nauka o osobním těle

"Základní nevědomost v oblasti "těla" se projevuje vnímáním svého subjektivně prožívaného organismu "z vnějšku" jako "objektivní fyzické tělo" - jak jej v současnosti vnímá materialistická lékařská věda a psychologie, místo jeho přímého prožívání jako doslova a do písmene ztělesňování a "orgasmování" vědomí našeho bytí jako takového, které nejen orgasmuje a současně organizuje celý náš organismus okamžik po okamžiku v jeho fyzické přítomnosti a integritě včetně celé naší smyslové zkušenosti světa, ale je živou vědomou tmou tvořící esenci naší spirituální podstaty, jež je z povahy nesmrtelná.

"Naše aktuálně prožívané vědomí těla jako celku je momentální konfigurací našeho širšího vědomého těla - živého těla tmy vědomí."

Jiří Krutina

O povaze smyslového vnímání

Esej se zaměřuje na základní otázku povahy smyslového vnímání a významnosti vědomí těla jako celku pro naplnění nejzazších možností lidského vědomí a vnímání, které je zdrojem veškerého poznání.

Není bezprostřednějšího *aktu* či *události* vědomí v naší každodenní zkušenosti, než samotný *akt smyslového vnímání* v našem vědomí prožívání a zakoušení sebe, druhých a světa. Nepřetržitě něco skrze vědomí, kterým jsme, vnímáme, smyslově poznáváme, přičemž se smyslové zkušenosti a vnímání sebe, druhých i světa včetně nálad nás samých současně nepřetržitě proměňují a mění. Smyslové poznávání je ryze *subjektivního charakteru* a je současně neoddělitelné od těla a od našeho já. Každá naše zkušenost je podstatně smyslová, ať už věcí a lidí kolem nás, nebo v případě vnitřních pochopení jakkoliv složitého matematického modelu.

Oficiální věda a psychologie se nám snaží namluvit, že naše smysly jsou pouze vnějšími smysly se svými příslušnými fyzickými orgány v těle, kterými vnímáme již „hotové“ tzv. smyslové zkušenosti „objektivních“ věcí uvědomovaných určitým já - osobním subjektem a že intelekt sídlí v hlavě v mozku. Co ale říká naše běžná přímá zkušenost?

Když například přímo vnímáme nějakou květinu, její barvy, třeba její unikátní *červenost*, vnímáme něco daného objektivního, nebo ryze subjektivně vnímáme určitý unikátní *subjektivní tón červenosti*, který se zpřítomňuje v naší zkušenosti vnímání, jako určité *vědomí červenosti*?

Samotnou *kvalitativní* povahu *červenosti* neumíme vysvětlit, zato umíme spočítat frekvenci světla „červeného spektra“ a jeho "frekvenci" – ale sděluje nám tato informace nějaké přímo pocíťované poznání toho, co je „červenost“ či „červenění“ jako subjektivní kvalita věcí?